

جمهوری اسلامی ایران

شورای اسلامی شهر تهران

تاریخ ۸۲ / ۱۱ / ۱۲

شماره ۱۶۰ / ۴۶۱ / ۱۶۷۴۷

پیوست درج

بسمه تعالی

جناب آقای دکتر محمود احمدی نژاد

شهردار محترم تهران

سلام علیکم

بازگشت به نامه شماره ۸۲۱۰/۸۲۸۵۴۰۳ به تاریخ ۸۲/۱۱/۱۲ جنابعالی درخصوص بررسی لایحه مجوز اخذ عوارض از اراضی و املاک بلااستفاده شهری در شهر تهران که با قید دو فوریت ارائه و به شماره ۱۶۷۴۷ به تاریخ ۸۲/۱۱/۱۲ در دبیرخانه شورای اسلامی شهر تهران ثبت و در چهل و پنجمین جلسه رسمی - علنی - فوق العاده شورای اسلامی شهر تهران که با حضور دوازده نفر از اعضای شورا در روز یکشنبه ۸۲/۱۱/۱۲ به صورت رسمی منعقد شد اعلام وصول شده و بررسی دو فوریت آن در ردیف پنجم دستور چهل و پنجمین جلسه رسمی - علنی - فوق العاده شورای اسلامی شهر تهران به شماره ۱۶۰/۱۶۶۹۸ به تاریخ ۸۲/۱۱/۱۱ قرار گرفته و در جلسه مزبور که با حضور دوازده نفر از اعضای شورا و جنابعالی در روز یکشنبه دوازدهم بهمن ماه سال ۱۳۸۲ به صورت رسمی برگزار شد . مطرح و پس از بحث و بررسی درخصوص آن اخذ رای انجام شد اکثریت آرای موافق (یازده رای) اعضای شورای اسلامی شهر تهران حاضر به این جلسه (دوازده نفر) را احرار نمود متعاقباً کلیات آن مطرح و پس از مذاکرات انجام شده کفایت مذاکرات اعلام و درخصوص مفاد آن مشتمل بر ماده واحده و دو تبصره ذیل آن اخذ رای انجام شد که به اتفاق آرای موافق (دوازده رای) اعضای شورای اسلامی شهر تهران حاضر در این جلسه (دوازده نفر) به تصویب رسید به پیوست متن مصوبه مزبور را جهت آگاهی و اقدام . ایفاد و ابلاغ می نماید .

با احترام

مهدی چمران

رئیس شورای اسلامی شهر تهران

۸۲ / ۱۱ / ۱۲

رونوشت ها :

- ۱ - حجت الاسلام والمسلمین جناب آقای موسوی لاری وزیر محترم کشور جهت استحضار و دستور اقدام مقتضی .
- ۲ - استاندار محترم تهران جهت استحضار .
- ۳ - فرماندار محترم تهران جهت استحضار .
- ۴ - اعضای محترم شورای اسلامی شهر تهران جهت استحضار .
- ۵ - دفتر هیات رئیسه و مصوبات .

جمهوری اسلامی ایران

شورای اسلامی شهر تهران

تاریخ

شماره

پیوست

متن مصوبه

مجوز اخذ عوارض از اراضی و املاک
بلااستفاده شهری در شهر تهران
مشمول بر ماده واحد و دو تبصره ذیل آن

مصوب: چهل و پنجمین جلسه رسمی - علنی - فوق العاده

شورای اسلامی شهر تهران (دومین دوره)

به تاریخ یکشنبه دوازدهم بهمن ماه

سال ۱۳۸۲

جمهوری اسلامی ایران

شورای اسلامی شهر تهران

تاریخ

شماره

پیوست

ماده واحده: به منظور جلوگیری از عدم استفاده و یا استفاده نابجا از امکانات و زیرساخت‌های شهری و همچنین افزایش ضریب بهره‌وری از سطوح قابل استفاده در شهر، به شهرداری تهران اجازه داده می‌شود با رعایت مقررات به شرح بندهای ذیل نسبت به اخذ عوارض سالیانه از اراضی و املاک بلااستفاده خالی یا متروکه به مآخذ بیست درصد (۲۰٪) قیمت منطقه‌ای موضوع دفترچه بهای معاملات املاک ماده (۶۴) قانون مالیات‌های مستقیم به ازای هر مترمربع اقدام نماید.

۱- منظور از اراضی و املاک بلااستفاده شهری آن دسته از اراضی و ساختمان‌هایی است که با کاربری‌های مختلف مسکونی، تجاری و کارگاهی و صنعتی مورد استفاده قرار نگرفته و خالی و یا متروکه می‌باشند و به صورت محصور یا غیرمحصور رها شده‌اند.

۲- تشخیص این‌گونه اراضی و املاک با گزارش مأمورین شهرداری و پس از الصاق سه اخطار قانونی به فواصل یک ماه از هم در محل مذکور به عهده کمیسیون به ریاست شهردار و با عضویت معاونین شهرسازی و معماری، فنی و عمرانی و رئیس ناحیه شهرداری منطقه ذیربط می‌باشد و رای صادره با تسلیم به مالک یا مالکین و یا الصاق در محل از تاریخ ابلاغ قابل اجرا می‌باشد.

۳- در صورت اعتراض مالک یا مالکین به نحوه تشخیص، موضوع در کمیسیون مرکزی شهرداری تهران متشکل از دو نفر از اعضای شورای اسلامی شهر تهران، و معاون معماری و شهرسازی شهرداری تهران (ماهانه تشکیل می‌شود) مطرح و تصمیم متخذه معتبر خواهد بود.

۴- اخذ عوارض در صورت تعلق از زمان صدور رای کمیسیون مستقر در منطقه صورت خواهد گرفت.

۵- مواردی که به دلیل مسائل حقوقی و قضایی و یا طرح در کمیسیون‌های مختلف اداری تحت بررسی و رسیدگی قرار دارند تا زمان تعیین تکلیف نهایی از شمول این مصوبه معاف و مستثنی می‌باشند.

تبصره یکم (۱): در صورت پرداخت عوارض در دوره مشمولیت توسط مودی هشتاد درصد (۸۰٪) عوارض دریافت خواهد شد.

تبصره دوم (۲): عدم پرداخت عوارض متعلقه در هر سال مشمول دریافت عوارض مزبور در سال‌های بعد و به نرخ روز خواهد بود.

بسمه تعالی
فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَى أَنْ تَعْدِلُوا
دادنامه

تاریخ دادنامه: ۸۷/۸/۱۹

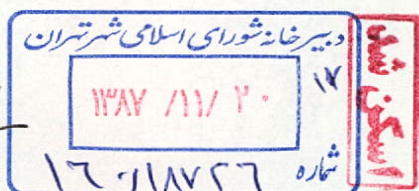
شماره دادنامه: ۵۵۶

کلاس پرونده: ۳۶/۸۷

مرجع رسیدگی: هیأت عمومی دیوان عدالت اداری.

شاکی: خانم مهربانو عاملی.

مضمون برضه رسیدگی
است. زیرا که رسیدگی
شماره ۱۶/۱۸۷۲۶

موضوع شکایت و خواسته: ابطال مصوبه چهل و پنجمین جلسه مورخ ۱۳۸۲/۱۱/۱۲ شورای اسلامی شهر تهران. مقدمه: وکیل شاکی به شرح دادخواست تقدیمی اعلام داشته است، شورای شهر تهران به موجب مصوبه چهل و پنجمین جلسه خود مقرر می‌دارد «به منظور جلوگیری از عدم استفاده و یا استفاده نابجا از امکانات و زیر ساختهای شهری و همچنین افزایش ضریب بهره‌وری از سطوح قابل استفاده در شهر، به شهرداران تهران اجازه داده می‌شود با رعایت مقررات به شرح بندهای ذیل نسبت به اخذ عوارض سالیانه از اراضی و املاک بلا استفاده خالی یا متروکه به مأخذ ۲۰٪ قیمت منطقه‌ای موضوع دفترچه بهای معاملات املاک اقدام نمایند» مصوبه مذکور به دلایل ذیل برخلاف قانون بوده و ابطال آن مورد استدعا است. ۱- بر مبنای اصول و قواعد مسلم فقهی از جمله اصل تسلیط، مالکیت هر شخص نسبت به اموال و دارائی و مایملک خود حق هرگونه انتفاع و بهره‌برداری را داشته و می‌تواند اقدام به اعمال تصرفات مالکانه و مشروع در ملک خود نماید. بر همین اساس در برخی موارد ممکن است مالک بنابه دلایلی که بعضاً خارج از حیطه اختیار و اراده او می‌باشد، نتواند از ملک خود انتفاع و بهره‌برداری نماید. بنابراین صرف عدم استفاده و یا خالی بودن ملک نمی‌تواند به عنوان مجوزی برای شهرداری در زمینه مطالبه عوارض، تحت عنوان عوارض بلا استفاده ماندن ملک محسوب شود. اصولاً اشخاص در زمینه نحوه انتفاع و بهره‌برداری از ملک خود کاملاً مخیر و آزاد هستند، مگر اینکه قانونگذار ضوابط و مقررات خاصی را در این زمینه تصویب نموده باشد. بنابراین وضع عوارض فوق کاملاً مغایر با اصل تسلیط و مالکیت بوده و برخلاف تصرفات مالکانه و مشروع اشخاص می‌باشد. ۲- ماده ۷۷ قانون تشکیلات و وظایف و انتخابات شوراهای اسلامی کشور و انتخاب شهرداران مصوب ۱۳۷۵ مقرر می‌دارد، «شورای اسلامی شهر و دهستان می‌توانند نسبت به وضع عوارض متناسب با تولیدات و درآمدهای اهالی به منظور تامین بخشی از هزینه‌های خدماتی و عمرانی مورد نیاز شهر و روستا طبق آیین‌نامه مصوب هیأت وزیران اقدام نمایند.» قانونگذار وصول عوارض متناسب با تولیدات و درآمدهای اهالی

بسمه تعالی
فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىٰ أَنْ تَعْدِلُوا
دادنامه

را مطابق آیین نامه مصوب هیأت وزیران مجاز دانسته است. ماده ۱۴ آیین نامه اجرائی نحوه وضع و وصول عوارض توسط شورای اسلامی شهر، مواردی را که به موجب آن شورای اسلامی می تواند اقدام به وضع عوارض نماید طی ۱۴ بند احصاء نموده است و مصوبه شورای اسلامی شهر تهران با هیچ یک از شقوق و بندهای ۱۴ گانه مصوبه هیأت وزیران مطابقت نداشته و خارج از مقررات آیین نامه اجرائی می باشد. ۳- به صراحت ماده ۱۵ آیین نامه هیأت وزیران نحوه و میزان و نیز افزایش عوارض وصولی می بایست مطابق مندرجات ماده ۱۵ آیین نامه و تبصره ذیل آن باشد. تبصره ذیل ماده ۱۵ آیین نامه مقرر می دارد، مجموع عوارض وصولی در هر محل با رعایت ماده ۳ این آیین نامه نباید در مورد درآمدها بیش از حداکثر ۲ درصد درآمد سالیانه در مورد فروش کالاها یا خدمات بیش از حداکثر ۲ درصد قیمت عمده فروش و در مورد دارایی و ثروت بیش از حداکثر نیم درصد ارزش معاملاتی آن با احتساب میزان عوارض قابل وصول موجود باشد. در حالی که مطابق مصوبه شماره ۴۵ مورخ ۱۳۸۲/۱۱/۱۲ شورای اسلامی تهران عوارض سالیانه اراضی و املاک بلا استفاده خالی یا متروکه به ماخذ ۲۰ درصد قیمت منطقه ای موضوع دفترچه بهای معاملات املاک اعلام شده است. لذا از آنجا که وضع عوارض مورد بحث بر خلاف اصل مالکیت و تصرفات مالکانه و مشروع اشخاص در اموال و دارائی خود می باشد متقاضی ابطال مصوبه فوق الذکر می باشم. رئیس شورای اسلامی شهر تهران در پاسخ به شکایت مذکور طی نامه شماره ۱۶۰/۲۳۵۲ مورخ ۱۳۸۷/۷/۷ اعلام داشته اند، در خصوص استناد به اصل تسلیط که در ماده ۳۰ قانون مدنی متجلی شده است، مقرر می دارد، «هر مالکی نسبت به مایملک خود حق همه گونه تصرف و انتفاع دارد مگر در مواردی که قانون استثناء کرده باشد.» قانونگذار دایره شمول عموم صدر آن را تخصیص زده است. بنابراین حق هر گونه «انتفاع و بهره برداری» که به عنوان حقوق مالکانه در دادخواست تقدیمی به آن استناد شده است، توسط قوانین و مقررات جاری محدود گردیده است، لذا مصوبه مورد اعتراض شورای اسلامی شهر تهران بر مبنای اختیارات قانونی در چارچوب قوانین و مقررات جاری تصویب شده و یکی از مصادیق استثنائات قانونی است که در ذیل ماده ۳۰ قانون مدنی آمده و دایره شمول آن را محدود نموده است. ۲- ماده ۱۴ آیین نامه اجرائی مذکور به بیان سیاستهای عمومی دولت پرداخته و شوراها را موظف نموده تا این سیاستها را مراعات نمایند و مصوبه ای بر خلاف این سیاستها وضع

بسمه تعالی
فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَى أَنْ تَعْدِلُوا
دادنامه

نمایند، لکن ایشان پنداشته‌اند که عوارض مصوب می‌بایست مصداق یکی از شقوق ماده ۱۴ مرقوم باشد. ۳- وکیل شاکی به ماده ۱۵ آیین‌نامه اجرائی نحوه وضع و وصول عوارض توسط شورای اسلامی شهر، بخش و شهرک مصوب هیأت وزیران استناد نموده‌اند، و وضع عوارض یاد شده را قانونی دانسته و صرفاً نسبت به میزان افزایش آن معترض می‌باشند. ۴- وکیل شاکی مصوبه مورد بحث را مغایر با مندرجات ماده ۷۷ قانون تشکیلات و وظایف و انتخابات شوراهای اسلامی کشور و انتخاب شهرداران اعلام نموده‌اند، لکن برای این ادعا هیچ گونه استدلالی ارائه ننموده‌اند، لذا به دلیل عدم ارائه هر گونه دلیل برای اثبات ادعای مذکور اظهارات وی فاقد وجهت قانونی است. هیأت عمومی دیوان در تاریخ فوق با حضور رؤسا و مستشاران و دادرسان علی‌البدل در تاریخ فوق تشکیل و پس از بحث و بررسی و انجام مشاوره با اکثریت آراء به شرح آتی مبادرت به صدور رأی می‌نماید.

رأی هیأت عمومی

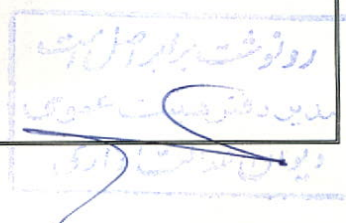
به صراحت بند ۱۶ ماده ۷۱ و ماده ۷۷ قانون تشکیلات، وظایف و انتخابات شوراهای اسلامی کشور و انتخابات شهرداران مصوب ۱۳۷۵ اختیار شوراهای اسلامی شهر و روستا در وضع و برقراری عوارض مقید و مشروط به رعایت سیاستهای کلی دولت و ضوابط و شرایط مندرج در مادتين ۱۴ و ۱۵ آیین‌نامه اجرایی نحوه وضع و وصول عوارض توسط شوراهای اسلامی شهر، بخش و شهرک مصوب ۱۳۷۸ هیأت وزیران به ویژه عدم تجاوز میزان عوارض از حداکثر مقرر در تبصره ماده ۱۵ آیین‌نامه مزبور به میزان نیم درصد ارزش معاملاتی دارایی و ثروت اشخاص است. نظر به مراتب فوق‌الذکر و اعتبار اصل تسلیط و عدم جواز مطالبه عوارض به ادعای عدم اعمال حقوق مالکانه در اراضی اشخاص، مصوبه چهل و پنجمین جلسه مورخ ۸۲/۱۱/۱۲ شورای اسلامی شهر تهران مبنی بر تعیین عوارض سالیانه اراضی و املاک بلا استفاده و خالی و متروکه به ماخذ ۲۰ درصد قیمت منطقه‌ای موضوع دفترچه بهاء معاملات املاک خلاف قانون و خارج از حدود اختیارات آن شورا در وضع عوارض تشخیص داده می‌شود و مصوبه معترض‌عنه مستنداً به قسمت دوم اصل ۱۷۰ قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران، ماده یک و بند یک ماده ۱۹ و ماده ۴۳ قانون دیوان عدالت اداری ابطال می‌گردد./

رئیس هیأت عمومی دیوان عدالت اداری

علی رازینی

بسمه تعالی

علی رازینی

جمهوری اسلامی ایران
شورای اسلامی شهر تهران

بسمه تعالی

تاریخ
شماره
پیوست

۸۷/۱۱/۱۹

۱۶۰/۱۶۸۱۰

حجت الاسلام والمسلمین جناب آقای رازینی رئیس محترم دیوان عدالت اداری

با اهدای سلام و تحیات

پیرو مذاکرات قبلی به استحضار عالی می‌رساند؛ اصل یکصد و سوم (۱۰۳) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران تصریحاً فلسفه تشکیل و فعالیت دیوان عدالت اداری را رسیدگی به شکایات، تظلمات و اعتراضات مردم نسبت به مأمورین یا واحدها و یا آیین‌نامه‌های دولتی و احقاق حقوق آن‌ها تعیین نموده است هم‌چنین قانون تشکیل این دیوان مصوب ۱۳۶۰/۱۱/۴ مجلس شورای اسلامی و اصلاحات بعدی آن و تصریحاً در ماده یازدهم (۱۱) از فصل دوم این قانون صلاحیت و حدود اختیارات این دیوان را تعیین و احصاء نموده و بر این اساس دستگاه‌هایی که اشخاص حقیقی و حقوقی مجاز به شکایت از آن‌ها در دیوان می‌باشند را با ذکر نام معین نموده است و شوراهای اسلامی شهر و روستا از جمله مصادیق و موارد ذکر شده در قانون مزبور محسوب نشده‌اند.

از جهت دیگر اصول هفتم (۷)، یکصد و یک (۱۰۱) تا یکصد و ششم (۱۰۶) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران که بر تشکیل شوراها در سطوح روستا، بخش، شهر، شهرستان، استان و عالی استان‌ها تصریح دارد شوراها را در طول مجلس شورای اسلامی و به عنوان سلسله مراتب قانونگذاری فرض نموده است که با توجه به مقتضیات محلی و برای پیشبرد سریع برنامه‌های اجتماعی، اقتصادی، عمرانی و بهداشتی، فرهنگی و آموزشی و سایر امور رفاهی توسط مردم همان محل‌ها انتخاب و در چارچوب قانون فعالیت نمایند. بنابراین مطابق با اصول قانون اساسی شوراها دستگاه‌های دولتی یا وابسته به دولت محسوب نمی‌شوند.

اضافه بر این و مستند به قانون تشکیلات، وظایف و انتخابات شوراهای اسلامی کشور و انتخاب شهرداران مصوب ۱۳۷۵/۳/۱ و الحاقات بعدی آن، قانونگذار مصوبات شوراها را پس از اجرایی شدن مشابه قوانین کشور تلقی نموده است و به همین لحاظ نیز برای اجرایی شدن مصوبات شوراها ترتیبات و گردش

جمهوری اسلامی ایران
شورای اسلامی شهرستان

۸۷/۱۱/۱۹

۱۶۰/ ۱۶۸۱۰

تاریخ
شماره
پیوست

خاصی را وضع نموده است و همان گونه که قوانین مصوب مجلس شورای اسلامی با تأیید و تنفیذ شورای نگهبان قانون اساسی لازم الاجرا می باشد مصوبات شوراها نیز در حوزه مأموریت و وظایف آنها پس از تصویب و وفق مادتین هفتاد و نهم (۷۹) و هشتادم (۸۰) قانون شوراها در صورتی که در مهلت مقرر قانونی مورد اعتراض مسئولین اجرایی ذیربط قرار نگیرد و مطابقت با قوانین و مقررات موضوعه داشته باشد لازم الاجرا می شود و در صورتی که مسئولین ذیربط آن مصوبات را مغایر با قوانین و مقررات کشور و یا خارج از حدود وظایف و اختیارات شوراها تشخیص دهند اعتراض خود را به شورای مربوط منعکس و در صورت عدم پذیرش اعتراض از سوی شورا در نهایت موضوع در هیأت حل اختلاف و رسیدگی به شکایات شوراها ارجاع و در نهایت این هیأت رأی نهایی را دال بر تأیید مصوبه شورا یا رد و بطلان آن صادر می نماید.

ضمن آن که قانونگذار در تبصره ذیل ماده هشتادم (۸۰) قانون صدرالذکر رسیدگی به اعتراضات به مصوبات شوراها را مانع از رسیدگی به شکایات سایر اشخاص در محاکم صلاحیت دار ندانسته است.

علیهذا دیوان عدالت اداری به رغم اصول مصرحه قانون اساسی در مورد مصوبات شوراها و ترتیبات قانونی پیش بینی شده برای لازم الاجرا شدن این تصمیمات و با این که رسیدگی به اعتراض اشخاص حقیقی و حقوقی به مصوبات شوراها و وظایف قانونی آنها در قانون تشکیل آن دیوان معین نشده است در نزد خود شوراها را در زمره دستگاه ها و نهادهای دولتی در سلسله مراتب قوه مجریه محسوب نموده و مصوبات آنها را در حد تصویب نامه ها و آیین نامه های دولتی منظور نموده و خود را مجاز و صالح برای پذیرش و رسیدگی به اعتراضات و شکایات اشخاص حقوقی و حقیقی نسبت به مصوبات شوراها تلقی نموده و در اکثر موارد رسیدگی نیز رأی به ابطال مصوبات شوراها صادر می نماید.

این روند در خصوص ابطال آن دسته از مصوبات شوراها در مورد تشخیص اراضی واقع در محدوده شهرها به عنوان باغ، به نحوی بارز و چشمگیر در حال افزایش است به نحوی که دیوان عدالت اداری علاوه بر ابطال مصوبات شوراها در این موارد شهرداری را موظف به صدور جواز ساختمان برای این گونه اراضی نیز می نماید.

جمهوری اسلامی ایران
شورای اسلامی شهر تهران

۸۷/۱۱/۱۹

۱۶۰/۱۶۸۱۰

تاریخ
شماره
پیوست

صرف نظر از بحث ماهوی آرای صادره از سوی دیوان عدالت اداری در خصوص ابطال مصوبات شوراهای و آثار و تبعات سوء آن و با عنایت به این که وفق قانون اساسی و همچنین قانون تشکیل دیوان عدالت اداری اصولاً دیوان مذکور صالح به پذیرش شکایات اشخاص حقیقی و حقوقی نسبت به مصوبات شوراهای و صدور آرا در این خصوص نمی باشد و با عنایت به این که ورود دیوان عدالت اداری در پذیرش شکایات نسبت به مصوبات شوراهای و صدور آرا خارج از حیطه اختیارات و وظایف قانونی آن دیوان قرار دارد لذا از حضرتعالی استدعا دارد در جهت تقویت مبانی قانونی و با عنایت به این که دیوان عدالت اداری تحت نظارت عالیته حضرتعالی است امر و مقرر فرمایید این دیوان ضمن رعایت مفاد قوانین موضوعه از پذیرش و رسیدگی شکایات و اعتراضات اشخاص حقیقی و حقوقی نسبت به مصوبات شوراهای خودداری نماید تا ضمن رعایت حقوق قانونی نهاد شوراهای و همچنین دیوان عدالت اداری راه بر سودجویان نیز بسته شود.

مضافاً به پیوست تصویر نامه شماره ۸۷۱۰/۳۵۳۸۷۱ به تاریخ ۸۷/۱۰/۱۴ جناب آقای دکتر محمدباقر قالیباف شهردار محترم تهران و پیوست آن در خصوص صدور رأی شماره ۵۵۶ به تاریخ ۸۷/۸/۱۹ هیأت عمومی دیوان عدالت اداری در خصوص ابطال مصوبه « مجوز اخذ عوارض از اراضی املاک بلااستفاده شهری در شهر تهران » - تصویبی در چهل و پنجمین جلسه رسمی - علنی - عادی شورای اسلامی شهر تهران به تاریخ ۱۳۸۲/۱۱/۱۲ را جهت استحضار ایفاد و ارسال می نماید. م ۶۰۳۸۷

با احترام

مهدی چمران

رئیس شورای اسلامی شهر تهران

رونوشت:

- دفتر هیئت رئیسه و مصوبات با اصل ضامم

۸۷/۱۱/۱۹

جناب آقای دکتر مهدی چمران
رئیس محترم شورای اسلامی شهر تهران

با سلام،

احترام عطف ر ۱۶۰/۱۸۰۴۲ مورخ ۸۷/۱۱/۱ خطاب به ریاست محترم قوه قضائیه (زیدعزه) و

نامه شماره ۱۶۰/۱۶۸۱۰ مورخ ۸۷/۱۱/۱۱ خطاب به اینجانب موارد ذیل قابل توجه می باشد:

(۱) بر اساس اصول بدیهی و قواعد حاکم در امور حقوقی مرجع تعیین صلاحیت قضایی برای رسیدگی به پرونده، خود دادگاه بوده و در صورت عدم احراز صلاحیت موظف است پرونده را به مرجع ذیصلاح ارسال نماید مواد ۲۶ و ۲۷ آئین دادرسی مدنی مشعر بر این معنا می باشد و از طرفی بعد از تشخیص صلاحیت و رسیدگی به پرونده ارجاعی، افرادی که معترض به امر صلاحیت باشند می توانند مراتب اعتراض خود را در لایحه تجدیدنظرخواهی قید نمایند. بنابراین بدیهی است قانون هیچیک از قضات محترم را موظف به پیروی از برداشت حضرتعالی از قانون ننموده است.

(۲) همانطور که در نامه فوق اشاره فرموده اید این موضوع از مصوبات هیأت عمومی دیوان عدالت اداری است که مطابق ماده ۱۱ قانون جدید دیوان با شرکت حداقل دو سوم قضات دیوان تشکیل می گردد بنابراین در خصوص موضوع مطروحه دو سوم قضات بعد از احراز صلاحیت خویش و اعتقاد به آن نظر قضائی خود را صادر نموده اند و این رأی قابل توجهی از قضات دیوان می باشد نه عقیده و نظر یک شخص ضمناً و بر اساس ماده ۵۳ موضوع مطروحه توسط حضرتعالی اگر به امضای ۲۰ نفر از قضات دیوان عدالت اداری برسد قابل طرح مجدد در هیأت عمومی است لکن این امر مستلزم داشتن دلائل کافی بر ایجاد قناعت وجدانی برای قضات رأی دهنده است بدیهی است حضور جنابعالی و مشاوران حقوقی آن شورا جهت ارائه نظرات و دلائل میتواند مفید و مؤثر باشد.

(۳) بر فرض صحت نظر مقابل و قابل انتقاد بودن رأی دیوان حداقل باید اذعان داشت که موضوع دارای ابهام است و به این روشنی و صراحتی که می فرمائید، نمی باشد. لذا راه حل پیشنهادی برای اینگونه موارد اخذ تفسیر قانونی از مجلس (که خود واضع قانون است) می باشد و با این اقدامات و مکاتبات به هیچ نحو

مشکل حل نخواهد شد و در صورت ارائه تفسیر قانونی از مجلس همه از جمله قضات دیوان عدالت از این

تفسیر تبعیت می نمایند و مشکل بطور ریشه ای حل و فصل می شود.

(۴) برای اخذ تفسیر قانونی از مجلس همانطور که قبلاً در جلسات حضوری با حضرت مستطاب عالی و سایر

اعضای محترم شورای عالی استانها مطرح نمودم شورای عالی استانها از یک ظرفیت مهم و منحصر به فرد

برخوردار است چون این نهاد در کنار دولت و مجلس قدرت قانونی تقدیم لایحه به مجلس محترم را دارد و

در این راستا نیز دیوان عدالت اداری آمادگی کامل خود را جهت تنظیم متن مذکور و همکاری لازم برای

تهیه لایحه استفساریه اعلام می نماید. لذا پیشنهاد میشود از ظرفیت مذکور بصورت تقدیم لایحه مستقل یا

استفساریه به مجلس محترم اقدام شود تا این مشکل در کوتاهترین مدت زمانی حل و فصل شود.

۱
علی رازینی
رئیس دیوان عدالت اداری

قوه قضائیه

